

Muharrem Dayioğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.3.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

? Nedir Bu Soru İşareti...

? hiç merak ettinizmi nedir bu? soru işareti değilmi çok basit yoo kusura bakmayın öyle değil aslında binlerce mana taşır öylemi acaba gerçektenmi neden sebep sonuç ilişkilerinin başkahramanı geçmişmi gelecekmi iyi mi kötümü geldimi gidecekmi varmı yokmu ben mi senmi nasıl olmalı bezgin mi heveslimi diyar mı kavgamı barışımı ufukmu gölgemi mabetmi nüfusmu ne çok anlamı vardır soru işaretinin kafayı kurcalayandır soru işareti cevap arayandır soru işareti biz biz olmalıyız hayatımızda soru işaretlerine yer vermemeliyiz giriş gelişme neden sonuç ne olursa olsun bir soru işaretine amade olup pabuç bırakmamalı ve kesin bi karar vermeliyiz iyi yada kötü bir karar...kararsızlar karanlıkta kalır soru işaret'lerine düşerler kararlılar yürürler aydınlığa ya ayı görürler yada güneşi peki siz? bi soru işareti daha siz? siz kararınızı verince siz? sorusu ortadan kalkar karar yürür...şimdi kararımızın yürüme vakti değilmidir...geç bile kalınmadımı bazı doğru kararları almaya şimdi değiştirelim soru işaretini cevabını bulduk...

Muharrem Dayioglu

3 Harf = Aşk

birçok insan yoğunlukla kadınlar; aşk diyerek dururda köşe yazarı olsam hiç düşünmeden ilk malzemem yapardım bu konuyu sonuçta kadınların ilk uğrak yeri olurdu köşem ülkemizde alışverişlerin %81ini yapan kadınlar ve aynı zamanda gazete vb. mecraları yoğun takip edende kadınlar başarılı bir işadaminin arkasındada bir yuvanın görünmeyen kahramanı kadınlar

sahi şu hayat kadınsız olmuyor baksanıza hangi tarafa yönelseniz bir kadın neise konumuza dönelim; aşk 3 harfli bir kelime çok basit değilmi? hayır öyle değil... aşk nasıl başlıyor peki? aşkta neler oluyor? neler hissediyorsun? neden durduramıyorsun ve nice sorular...

hoşlantıyla bir duygusal bağ kuruluyor sonra zamanla karşılıklı duygu alışverişiyle sevgiye dönüşüyor ve araya çıkmazlar giriyor ve ayrılık geliyor kapıyı çalıyor biçimsiz elleriyle işte aşk bundan sonra başlıyor onun o ulaşılmazlığı cezbediyor insanı kendini bile bile kuyuya salmak gibi nefessiz kalıp boğulmak istercesine aşkın girdabına atıveriyor insan peki engellenemezmi?

evet engellenebilir diyorsunuz içinizden ama öyle kolay değil bunu bir kadına sormak lazım engellenebilirimi evet diyebilirler çok güçlüdürler asla belli etmezler ama bir kadın bir aşkı birkez tattıysa asla onu söküp atamazlar o güçlü kadınların gücü buna yetmez o güçlü kadinki ademi bile yasaklı elmayı yedirmemişmidir fakat aşkı söküp atamazlar kendilerine ihanettir bu ve kendini seven kadın asla kendine ihanet etmez, hoşlandığı erkeği unuttur sevdiği erkeğide unuttun bir kadın ama aşık olduğu erkeğini unutamaz,

teoride diyebilirsiniz sevmiş, olmamış ayrılmış bir çiftte diyebilirsiniz bitti işte diye,kadın öyle bi tutumlu duyguları vardırki bi kere hissetmmesin kurtulamaz pençesinden indirir yelkenleri gidenin arkasından yas tutmaya başlar içi sizler sonra aşık olduğunu hisseder yürekten ağlar bakmayın öyle demeyin kadınlar çabuk alar diye öyle değil bir kadın yürekten bir kez ağlar eğer ağlıyorsa onu kimse hiçbir söz dindiremez gidenin geri gelmesi bile, çünkü kırılmıştır kadın, affettim dese bile erkeğinin yanında olması için der,affetmez! içinde hep bir sızı kalır! ve hep ilgi bekler kadın kimi zaman annesi kadar şefkatli kimi anda babası kadar kıymetli kimi zamanda abisi eşi çocuğu gibi olmasını bekler erkeğinin herşeyi olmasını bekler sözün özü herşeyi bir kadının herşeyi demek nedir bilirmisinizz geçmişi bugünü geleceği ve kolay değildir herşeyi olmak kolay değildir onun manevi isteklerine cevap verebilmek kendinizi ona adamanız gerekir böylesi zordur kadın fakat siz kadını mutlu edebilirsiniz kadın sizi beklemediğiniz kadar yüceltir beklemediğiniz kadar değer verir ve hiç ummadığınız kadar nefesinize işler farkedemezsiniz ve siz de aşkın o büyüsüne dirhem dirhem kapılırsınız erkekler duygusuzmudur aşka inanmazlarmı peki bu soru cümlesi bile gereksiz bir kadın kadar belli etmeselerde düşüncelerini geceleri kendileriyle dertleşir erkekler sorgularlar frenleyemedikleri duygularını, ve aradıkları cevap değil onu aşka çeken nedir maço olduğu kadar da romantik olabilen erkek nasıl aşık olmuştur bunu sorgular, ve hep aşk beklemediğin anda beklemediğin yönden gelir kanına inceden inceden işlediğinde yüreğindeki sızıntılarla anlarsın aşk acıdır ve bunu bile bile o acı olacak olmasına rağmen kapılırsın tıpkı ademin elması gibi! kapılırsın durduramazsın sustturamazsın bırakamazsın kurtulamazsın çünkü artık sen aşkınsın...

Muharrem Dayioğlu

Adı Ne bunun...

kalp fokur fokur kaynıyor

asfalt eriyor gibi hissediyorum

heradımında bir sıcaklık vuruyor kalpten yüze

her saniye us'uma geliyor gülüşlerin

her dakika yüzünü sarmak istiyor nefesim

her saat bilimum yanında olsun istiyor yürekteki ses

her gün gülüşüne benide katmanı istiyor şu beden

her hafta yangın yerine dönüyor sensiz geçen zaman

her ay koşar adım zincirleri kırıp sana hapsolmek istiyor us'umdaki kıvılcım ateş olacak bilmiyor

her yıl ne kadar mutlu olduğunu söylemek istiyor dilim her yıldönümünde

her saniyeyi dakikaları saatleri günleri bir asır gibi yaşamak istiyor şu kul.. sana kul...

Muharrem Dayioglu

Al Beni Götür

al beni götür cennet ülkene
al beni götür kalbinin derinliklerine
al beni götür adını bilmediğim yerlere
al beni götür aşkların başladığı yere

al beni götür garibanların sofrasına
al beni götür kurşun atılmayan memlekete
al beni götür kalbinin derinliklerine
al beni götür kurtlar sofrasından öte bir yere
al beni götür al beni götür

Muharrem Dayioglu

Bencilsin

bekliyorum yine telefon çalar diye
bekliyorum göz yaşlarım diner diye
bekliyorum hatırlarda numaramı ararsın diye
bekliyorum kalbimin ateşi söner diye

bekliyorum gelmeyeceğini bile bile
bizimkisi bir ümit işte mağzur görme
bekliyorum susamadan yemeden içmeden
belki gelirden beni doyurursun diye
ama sen gelmezsin çünkü kendinden başkasını sevmezsin bencilsin
Muharrem Dayioğlu

Beni biraz Anlasan

beni biraz anlasan
gözlerimin içine bakarsın
ellerimi tutar aşkını kusarsın
ama sen beni anlayamazsın

beni biraz anlasan
tabularını yıkarsın
sözlerime sözlerinle gözlerime gözlerinle
kalbime kalbinle hükmedersin

beni biraz anlasan
güneşin sen olduğunu
ama nafile sen ufuksun bense
denizin başlangıcı deniz dalgalı
ama sen beni anlayamazsın anlayamazsın
Muharrem Dayioğlu

Bir Hayal

Bir hayal kur gözünün önüne bir perde getir kırmızı renkli perdeyi açınca sahneden çıksın ortaya başrolü sen oyna herşeyi sen yönet sahneyi istediğin gibi tasarla istediğin kişileri eşyaları sahnene al istemediklerini seyirci koltuğuna oturt imrensinler sonra beyninin sol tarafından içeri hayalindeki oyunu sok yalnız dikkat et tek kural var herşey sevdiğin olacak istediğin olacak sahne senin hayalinle sen öpüşeceksin sevmediğin bi hayalle yapabilir misin bunu

ben denedim olmuyor miğdem bulandı kusasım geldi iyi düşün sahnede yer alacaklar senin konukların ama sende onların sahnesinde konuksun bunuda unutma şimdi birleştir beynindeki duygularını katmakta serbestsin tekrar canlandır gözünün önünde ve ağzındaki sihirli kelimeyi çıkar başlıyoruz! stephen king gibi 10 çeşit sonuca ulaştırma oyununu düşün ama birini uygula çünkü seni doğru yola götüren tektir, istediğini ele al sevgi kin nefret öfke iş ayrılık ölüm yaşam tabiat basit bi tiyatro yada aşk seçim senin hayallerini de olsa rezil etmekte senin elinde yüceltmekte! benim hayalimmi aslında hayal denecek kadar da uçuk, uzak değil zaten bi örnek olarak hayalimi anlatacağım size sonra sizde kendi hayalinizi kendinize anlatacaksınız. at gözlüklerimi çıkardım perdeyi açtım sahneye hakimim önümde uzunca bi çayır yemyeşil huzur dolu bi kaç otlayan küçükbaşla dolu ne kadar masumlar tek bildikleri yemek bizim gibi dert tasaları yok kendimi onlara benzettim sadece yesem çok sıkıcı olurdu burdan bi anlam çıkardım ben düşünüyorsam demekki bişilere faydalı olabilmem için en azından kendime faydalı olma amacı ile yaratılmışım sonra biraz yürüdüm benim meşhur mekanım moda ya sahile indim bi kaya buldum biraz kırıklı tıpkı benim gibi kırık, oturdum köşesine iğne batarcasına dokunu tenime acıyı hissettim demekki canlıyım ki acıyor biyerlerim boşuna nefes almadığımı anladım denize baktım vapurlar ilerliyor içindeki insanlar beklemekli vapurun iskeleye yanaşmasını bekliyorlar neden? bi amaçları var kimi eve ekmek götürcek kimi sevgilisiyle buluşacak kimi ağlayan bebesine mama alacak kimi yüzmeyi özlemiş denize dalıcak kimi akraba ziyareti kimi vapurda huzur buluyor herkesin bi amacı var o saniyede bile hep düşündüm sahilimde denize baktıkça denize dalan kuşların ismini kendim gibi kendime meçhul kıldım balık alıyorlar ağızlarına her dalışta karınları doyması gerektiğünkü gökyüzünde aşka bir kuşla paylaştı bi kuş bile eşini düşünüyorsa sen neden ikizini eşini aramıyorsun dedim kendi kendime aklıma gelen cevap şu oldu zamanı gelince o beni bulur düşmedim üstüne ben bir nergis çiçeği gibiydim biraz kendimi severdim bencil ama mutluluğu paylaşmak konusunda; sonra düzelttim kendimi bi mutlu anım olduğunda şanslı kıldığım arkadaşarımla paylaştım hayalime hiç kadın sokmadım çok sevmekten korktum belkide,

sahnem benim gördüğünüz gibi istediğimi yapıyorumçünkü ben bir şizofreni hastasının hissettiklerini yaptıklarını yazdım buraya istedikleri hayalleri kurarlar hasta halleriyle; ya biz biz bir hayal kurmaktan bile korkarız! korkmayın çabalayın çabalamadan hayaller gerçekleşmez...

Muharrem Dayioğlu

Bir yar Sevmiřim

bir yar sevmiřim;
gözleri deniz kadar sakin,
gökyüzü kadar تنها ve samimi,
ve ufuk kadar uzakta bana.

bir yar sevmiřim;
kalbi tertemiz çiçek açmış,
bana unutulmaz bir aşk yaşatmış,
ceylan kadar masum kalbi,saçından,gözünden belli.

bir yar sevmiřim;
bir tebbessümüne dağları yıkar,
bir bakışına istanbulu yakar,
bir saçının teline ömrümü veririm

Muharrem Dayioglu

Gidiyorum

Yükümü Yüklendim sırtıma gidiyorum uzak diyarlara arkamdan el sallamaarkamda bıraktıklarına dönüp bakmam bir daha tren geldi elbiselerim nemli düşüncelerim demli hayat döngüsü üzerime üzerime geldi üşüyorum üşüyorum hissediyorum kanım soğuyor matlaşıyor tenim yavaş yavaş seni kaybettiğimi görebiliyorum firari uykuma yaklaşıyorum sonsuz bir uyku görüyorum gözlerinde ve gözlerinden gidiyorum huzuru bulacağım yere yalnızlığa gidiyorum...

Muharrem Dayioğlu

HEy...

hey gardiyanım hey maphus yatağım

hey kara kaşlım ceylan bakışlım

hey gurbet gülüm hey cancağazım

sesimi duyuyormusun kara sevdam

hey gecenin dalgın karanlığının tek kadını

hey ay ışığından mahsum kalan feryadım

hey güneşten gittikçe uzaklaşp bana yaklaşan beni yakan aşkıım
seni istediğimi duyuyormusun güneş görmemiş çiğegim

hey su kadar durgun ve berrak çiğegim

hey sıcak gecelerimin bir bardak suyu

hey tek aydınlığıım berrak çiğegim

bak ben seni seviyorum sende beni seviyomusun?

Muharrem Dayioğlu

Huzur Nerede

şimdi korkuyorum
hersey kapıdan içeri girmenle başladı
güzel hızlı ve cabuk bitti
hersey bir mesajla bitermi

biz cennet yolunda beraber yürücektik
şimdi sende terk ettin gittin
beni benden ettin
ben sensiz cennete girebilirmiyim
huzuru oralarda sensiz bulabilirmiyim

bir mesajla herşey biter mi
o eski günleri arasan bir daha dönermi
hatırlamadan yaşayabilirmisin beni ve anılarımızı
bilmiyorum sana soruyorum eline geçti terk edip gidince
Muharrem Dayioglu

İnsanlığımızı öldürdük

biz bir parça ekmek için
bir aslan öldürdük
biz bir çocuğu büyütmek için
dev fillerle savaştık

biz kajimayı hiç bir şeye değişmeddik,
azrail ugradı karnımız doysun al bizi dedik
azrail biliyor karnımız doymaz doyamaz
o yüzden aldı canımızı

ahirete geldik cennete gönderdiler
huriler melekler nur gibiler anlatılamazlar
cennet öyle bir yerdiki bizim avladığımız
her hayvan bize hizmet ediyordu
ve anladım ki onlar bizim ruhumuzdu
biz ruhumuzu insanlığımızı öldürmüşüz

not: kajima afrikada bir kasaba
Muharrem Dayioglu

İşte Aşk sen Busun

öYLe bir yerdeyim ki büyük bir bağ üzüm bağı yıllanmış şarap mahseni gibi kafam güzel bir mahsen şarap içmiş gibiyim bu sarhoşluk ne zaman bitecek ozaman gerçek yalanı anlayacağım aslında gerçek şarabı cennette tatcağımı yalandan uzak yerin cennet olacağını göremiyorum gözlerindeki sözlerindeki yalanları şarap mahseni sanıp senin bağında boğuluyorum ve ben değil sen zevk alıyorsun bundan! ...işte aşk sen busun..

Muharrem Dayioglu

Kabul edermisin bu elleri..

bir harf olsam seni öğrenmek için sana 40 yıl köle olsam

bie hece olsam he-ce-le-ye-rek bilsem seni

bir kelime olsam seni anlatmak için cümleleri doldursam

bir cümle olsam senin için paraflar dolusu güller döksem cümlelere

bir kompozisyon olsam sadece seni anlatan bir biyografi

bir çığlık olsam artık yeter desende affetsen beni...

bir şiir olsam sadece sana kalem tutsam

bir kitap olsam harfinden önsözünden sonsözüne kadar sen ve ben olsak

bir cilt olsam sen tamamlasan beni

bir kütüphane olsam içimde seni anlatan ciltlerle kitaplarla dolu olsam

bir müze olsam sadece senin için açılısam kapansam görenlerin hayranlıkla bakıtığı biz olsak en azından ümidimiz olsa

bir ben seni mutlu etsem hep bir ben bilsem seni beni sevgimizi bir ben ırmak olsam da sana aksam kabul edermisin bu elleri, beni

Muharrem Dayioglu

Kendimden Fırar Ettim...

gözlerim ıslandı aşk yağmurunda puslandı bakışlarım

kir sakallarımın aşıyağı birdamla düştü yüreğini ıslatmak için yegane damla idi görünen;

kim kimi kolayca ağlatmıştı bu savaşta?

gülüşlere değilde damlalara takılmıştı bakışlar...

dağlardan usulca inen neydi peşmerge mi yada sıkılan gözyaşlarımı

ilerliyordu ateşim 39 dereceyi geçiyor fenalaşıyordu saatler
bir fren sesi koştur aniden son anda kurtulmuştu hayat elimden...

tam ki bende peşinden gidecekken bitişe;

bir ışık beliriverdi uzaklardan gözümde yas vardı emin olmuşum geleceğin güzel olacağına o saniyede

yeniden bir tutunuş ile başlamıştı dünyam dönmeye

günler geceleri; geceler günleri kovalıyordu ardısına birleşik sayılar gibi...

gönüllerde ardışık sayılardan biri olmuştu kıvılcım ateşiyle gülümsüyordu yeniden

ve yeniden doğum sahnesi geliyordu gözümün önündeki perdede kendi doğumumu izliyordum bu sefer tek başıma değil ardışıklarımınla....

ve son saniyeler yaklaştı puslu bakışlarla bakan kir sakallı yüzüm gevşemişti yazmaktan ve yaşama devam ediyordu...

kimi zaman sanattı felsefesi kimi zaman aşk ama tek bilinci ardışık sayılar gibi bulmuştu kendi değerini.

.. ve Anımsıyordum yavas yavas içimde büyük bir savaş her saniye ruhum körleşerek kayboluyor yokluğunda inadına kapılıyor esen yelinin altındaki boncuk tanelerine

ve işte o anda patlama noktasında buluyorum kendimi
ve iki kelime çıkıyor dudaklarımın arasından yüzüne doğru haykırırcasına en dolu anlamlarıyla betimliyor hayattaki tek anlaamı;

anlam dediğim kelimelerdeki ıslaklık değil hayattaki tutunularımın sebebi

sebepler dediğin sen kelimesi kadar basit değil seni yaşamak kadar hoş ve çekici

kıvrımlarımı kaybettim hayatımda sen doğru yolun meleğisin bana

Hücrelerimde kitli değilim artık kırdım zincirlerimin her halkasını şimdi sana kosuyorum çiplak ayaklarımla

yarınlarımızda hayatı buğulu camlar arkasından izlemek yerine o sokakta elele dolanan masum sevgililerden biri olmak için kendimden firar ettim...

Muharrem Dayioglu

Kumru Ve İİnsan

bir çift kumru gördüm semada kanatlanmış imrendim her kanat çırpışlarında hey gökyüzü bak mutluluktan bulutların üzerindeyim diye haykırıyordular kanatlarıyla onlarda düşünme hissi yok belki ama biz insanlardan daha çok anlama hissetme duygular varmış bunu anlatırlar her kanat çırpışında dal kırıklarıyla! kurdukları yuvalarda neden iki kumru huzurluca koyun koyuna yatar hiç düşündünüz mü onlar bizim asırlardır bulamadığımız mutluluğu kısacık hayatlarına sığdırmışlar bizse çocukluktan itibaren nerde görsek taşlarız mermi atarız kafes yapar tuzak kurarız aramızdaki fark şu biz bencil insanlarız mutlu olanı çekemeyiz onlar ise tam tersi mutluluğa kanat çırparlar...onların hikayeleri bitmez mutludur bizse tam kumru olma yolunda ilerlerken saçma sapan kavgalar çıkarıp her birbirimizi engelleriz...kumru olmak istemek suçmu..

Muharrem Dayioğlu

Musalla Taşı

karanlık bir gecede

bir elimde üç senedir cebimde taşıdığım baba yadigarı kırmızı renkli kara uçlu kan kusan kalemim

bir elimde de iki gündür içmeye kıyamadığım ege bitlis ve karadeniz tütünüyle harmanladığım cigaram

gözlerime gecenin karanlığı çökmüş ıssız bir sokaktayım. oturuyorum etrafı gözetliyorum nereye baksam;

ya o hain bakışlarla gülen gözlerin,

ya ellerimle okşayamadığım dalgalı saçların,

ya da kurşun gibi kalbime giren

deniz kadar ferahlık veren mavi gözlerin.

anlayamadım! nereye gittin

sonra öğrendim ki bir kurşun gelmiş denizleri anımsatan mavi gözlerine şimdi o gözlerin yerinde:

sensizliği ağlatan musalla taşı

benim ölüm fermanım azrailin elinde.

azraili neyleyim sen olmadıktan sonra

baba yadigarı kara kalemi neyleyim

harmanladığım cigaramı neyleyim

sensiz aşkı sensiz hayatı neyleyiiiimm

bir kurşunda kendi kafama

gidem bu diyardan uzaklara

uçayım karanlık dağların gölgesine

oradanda elbet azraille musalla taşına

Muharrem Dayioglu

Neredesin sen?

bir kıvılcım belirdi ufukta üzerine yıldızları serdim yanına us'umdaki huzuru simgeledim ve resmin çizimine başladım başladım dediysem bakma öyle tek başıma değilim tabi ki

bir armağandı bu satırlar bana ezilmiş duyguların belkide açılımıydı karanlıktan aydınlığa doğru bir samanyoluydu

kulağıma mırıldanan makamlar, ezgiler eşlik ediyordu dizelerime dizelerimde dize geliyordum

siyasi bir açılımdan ziyade martıların kanat çırpışındaki açılım kadar masumdu sözlerim inceden bir titreşim beliriverdi kişiliğimde değişim gibiydi sanki heyecanın etkisi olsa gerek

heceler kelimelere dönüşüp iki dudağının arasından çıktığında iyice heyecanlanıyordu bu ten rengi değişiyor kızarıp sararıyor kimi zamanda buz kesiyordu ellerimi

isim veremiyordum belki ama hissedebiliyordum uzak kalsada alışıyordum bahtiyar mesut bir gölge takip ediyordu sanki beni o anda anladı bu ten ben biz mi olacaktı sordu kendine cümlelerin ardında saklanan gözlerdeki anlamı görmek istiyordu

zaman ilerliyordu üçbuçuk treni kaçmıştı sefer emri çıkmıştı betimlenen dizelerimden gidiş vakti geliyordu şahsın son sözü sözün özü şu oluyordu neredesin sen

Muharrem Dayioğlu

Sen yoksun

seni arıyorum mavi gökyüzüne bakıyorum sen yoksun

seni arıyorum mavi denize bakıyorum sen yoksun

seni arıyorum mavilerin kesiştiği ufka bakıyorum sen yoksun

seni arıyorum mavi günlüğüme bakıyorum sen yoksun

en son kalbime bakıyorum ve işte sen oradasın.

Muharrem Dayioglu

Seni Sevdiğimi söylemekten korkuyorum

yine gece 12 iş çıkışı geldim eve
oturduğum hatıralarımızın yanı başına
bir elimde sigara diğer elimde cola
düşüncelerimde sen varsın leyla

merhaba diyeceğim içimde eskiden kalma bir korku
ellerine tutmaya korktuğum gibi bir korku
tirtir tiriyorum ama aloo demeye korkuyorum
bütün ümidimi kaybetmekten korkuyorum

seni hayal edememekten korkuyorum
yaşadığımız günleri hatırlayıpta seni inciltmekten korkuyorum
ama anlıyorum ben aşkın gerçeklerinden korkuyorum
ve seni sevdiğimi söylemekten korkuyorum
Muharrem Dayioğlu

Sokak Lambaları (aydınlık)

Namussuz puslu kir sakallı bir gece başlamıştı
sokak lambaları geceye ağlıyordu insanları betimlemekte zorlanıyordu
makus talihinden fırtınayla kopmaya çalışıyordu
şimdilerde meskun mahalde aydın bir sokak lambası kaldı mı?
Mumcular ipekçiler ve yazamadığım daha niceleri sokak lambalarıydı
hepsinin yüreği feryat feryat çınlıyordu ülkeme doğmayan güneş namına
üçbeş çapulcu devlet çıkarı diye kendi deyimiyle onları yutuyor boğazlıyordu
Bu memleket bir daha güneş açarmıydı? yeni bir Gökalp gaffar nicesi gelirmiydi...
puslu bakışlara yem olmuştu onlar.
hemde güneş tam yeniden doğarken
şimdi bir mum ülkemi aydınlatmaya yetermi
sadece bi-iki kişi kaldı onlarında zamanı dar
sevgili ülkem aydın olmaktan güneş saçmaktan korkmayın
biz çoğaldıkça aydınlığımız altında ezilecek reziller çok ülkem çok
Haydi sokak lambaları GÜNEŞ olma vaktidir haydi! ! !

Muharrem Dayioğlu

Son Perde işte gidiyorum

bir elimde harmanladığım cigaram
bir elimde enfes biram
soframda balıklar biramla vedalaşıyor
çekiyorum biramdan yudum yudum
ama hep senin tadını alıyorum

gözlerimde senin kara gözlerin
düşüncelerimde senin düşüncelerin
ellerimde senin ellerin
gönlümde ise senin bıraktığın kocaman bir kırık
neden böyle olduk bilemiyorum işte gidiyorum
bir elimde 7.65lik barettam bir elimde 2 adet 9mm. mermim
ve son perde işte gidiyorum
Muharrem Dayioğlu

Tükendi Aşk

gölüşüne noldu senin sanki kezzap dökmüşler bi acı işlemiş ciğerlerine sıkıca tutuyor bedenini nedir bu çilen söyle garip biçaresin derman değilim ama söyle nedir bu kaldırımlardaki ıslaklık nedir acının taze yüzüneyansiyip ekşitmesi nedir senin rengini karartan nedir kollarını kesen damarına işleyen zehir nereden bulaştı anatomine noldu senin aşk senin elinden mutlulupu çalmışlar şimdi acı kütlesi olmuş virane vurup duruyorsun kıyılara bu üslup bu ızdırıp niye tekmi kaldın karşı kıyılarda tek bırakan ne seni... yardım eli uzatması lazım dimi sana sevginin deme bana sevgi son demlerini geçenlerde tüketti diye biz sevgiyi tükettik aşk sen nasıl tükenmeyesin...

Muharrem Dayioglu

Yağmur mu bu? ne yağmuru?

şimdi camı aç dışarı iyi baq iyi baq qi qör gökmü gürlüyo yoq yanılıyosun aşkın feryatları kulaklarda çınlayan

yağmurmu yağıyo yoq yoq iyi baq onLAR senin göremediğin dualarımla karışan gözyaşları iyice baq sokağın köşesinde titrek ellerle duran bi çocuq var sırf çiçeğ solmasın diye camında bekleyerek çiçeği suluyor

bi daha baq gördünmü bir araç ıslattı çocuğu AŞK DÜŞmanlarının yüzüne tükürüşüydü köşeden dönen amca bu aşka hayran kalmıştı camdaki kız o sokaktaki aşk değil hala buğlu camdan manzarayı izleyen duygu sımсарı bi tip ollmaya devam ediyordu yazıkk bulmuşken kaybetmek ne kötü.. aslında bu yağmur camları değil aşkın gözünü buğlamıştı ve görmesini engelliyordu sokakta ıslanan çocuğu izleyerek çay içmek ne kadar güzelLDi çünkü canını koymamıştı ortaya penceresi kapalı kişi

bir şimşek çaktı birden iç cızlatan bir feryatla çiçeği tutan çocuk yığılıverdi işte o an aşk ölmüştü sevgi sulanmaya muhtaç kalmıştı çünkü sulanacaktıki büyüyp aşk olacaktı halbuki o şimşek sıcacık evinde ruhsuzca olup biteni elinde bi bardak çayıyla seyreden kişinin bacasından içeri düşmeliydi eğer öyle olsaydı yaşardı sokaktaki çocuk kimse engelleyemezdi karşılıklı düşleri ve hep bir karakedi girmemişmidir araya çocuk ne kadar günahsız olsada o araç gelip onu ıslatmamışmıydı.. halbuki zaman-ı diyar'da böylemi idi leyla ile mecnun'u ferhat ile keremi aslı ile şirini romeo ile julieti de insanlar yaşamamışmıydı şimdi zaman-ı ahval bitti zaman-ı deccal çökmedimi aşkların üzerine lugat-ı türkiyemde kim içten yaşadı bunu kim yaşıyor içten kim çabalıyoriçten yaşamak için kim ezele kadar yürümek istiyor aynı merdivenlerde elele?

Muharrem Dayioğlu

Yaklaş

aşık olmak yürek ister
senle olmak kuvvet ister
gezmek dolaşmak zaman ve para ister
çocuklarımız mama ister

bu adam muammasız aşk ister
bu adam dağlara küsmeyen eş ister
bu adam evinde seninle zaman paylaşmak ister
bu adamın çocukları ana ister baba ister

aşık olacaksan yanıma gel
kuvvet güç istiyorsan yaklaş
benden zaman istiyorsan uzaklaş
ama çocuklarımız var onlar bizi bağlar yaklaş
Muharrem Dayioglu

Yolcu!

gidişe bilet alıyosunda ardında bıraktıklarının önemi yok yolcu
sen biletini kesmissin ama nere gider bilirmisin
arkandan el sallayan yaş gözleri düşünmezmisin
hiç düşünmezmisin biçilen değeri kaybedilen geleceği ciddiye bir kaza'ya bilet
almışsın
kaybettiğinin ve arkanda bıraktığından haberin yok!
uyan uyan bırak gururuda ardında kalan yüklenmiş depresyonu gör gidişinin verdiği
depresyonu! zannedermisin gitmeni isteyen el sallarmı...
gözden düştüysen yolcu bir damla gözyaşım olduğundandır içimi sızlattığındandır ama
sen bu kadar inanmamısan bizim yolculuğumuza damlaların manasına akıl sır
erdiremessin
bir gün yaşarsan anlarsın o giderken elin kolun bağlı kalırsan anlarsın gözyaşı nedir
yolcu anlarsın...

Muharrem Dayioğlu

Yüreğimde Tutuklu kalacaksın...

gözbebeğimin içinden akan tüm damlalar
dillerimin ucundan sokaklara dökülen her kelime
saçlarımdaki beyazlar ve kırıklar
kulagımdaki hasret kaldığım aşk uğultuları
ellerinin kör ebe oynarken aradığı ben
yanağımdaki bütün allıklar ve
sokakta kavga ederken moraran yanaklarım
ayaklarımın günlerce seni bulmak ümidiyle koşması
ve annemin yüreğinde yaktığı bütün ağıtlar
senin için şahittir sevgime bütün dağlar
tomurcuklar açan yüreğğim her güne sesinle uyanıyor
BELLi ki gönlümde ferman geleceğimde zaman
3 günlük dünyada tek yasantıma anlam katan kalbindeki temiz duygular olacak
sevgi kelimesi 2 hecedir doğru
Heceleri Yaşadığın zaman işte herşey değişiyor bir ömür tutunabileceğim tek dal oluyor
sen tutunmalarımın tek sebebisin
tutunduğum dalı kesmesinler anne
gülümü soldurmasın günlerimi karanlığa komasınlar anne
herşey biter herkes gider ama sen bi ömür yüreğimde tutuklu kalacaksın
Muharrem Dayioglu